

Česká školní inspekce
Liberecký inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

**Základní škola a Mateřská škola Mimoň, Pod Ralskem 572,
okres Česká Lípa**

Pod Ralskem 572, 471 24 Mimoň

Identifikátor školy: 600 074 579

Termín konání inspekce: 17. – 21. leden 2005

Čj.:	h4-1107/05-5181
Signatura:	oh1zy123

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola a Mateřská škola Mimoň, Pod Ralskem 572, okres Česká Lípa je příspěvkovou organizací města Mimoň, Mírová 120, 471 24 Mimoň.

Organizace sdružuje základní školu (dále jen ZŠ), školní družinu (dále jen ŠD), školní jídelnu, mateřskou školu (dále jen MŠ) a školní výdejnu. Třídy I. A, B, III. třídy, IV. třídy a ŠD jsou dislokovány na odloučeném pracovišti školy v Luční ulici 530, mateřská škola a školní výdejna na odloučeném pracovišti v Eliášově ulici 637. Ostatní kmenové třídy jsou umístěny v hlavní budově, třídy I. C, II. A, B se nacházejí v prvním patře budovy školní jídelny.

V době inspekce se v základní škole vzdělávalo 425 žáků v 19 třídách, ve dvou odděleních školní družiny bylo zapsáno 57 žáků od prvního do čtvrtého ročníku. Školu navštěvují žáci z přilehlého sídliště, dále pak žáci z Kuřivod, Plouznice, Velkého Grunova, Hradčan, Brniště a Pertoltic.

Výuka probíhá podle vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2 včetně dalších úprav a doplňků.

Mateřská škola přijala ve školním roce 2004/2005 k docházce do čtyř tříd celkem 100 dětí ve věku od tří do sedmi let. Provoz zařízení je od 6:15 do 16:00 hodin.

PŘEDMĚT INSPEKCE

Personální a materiálně-technické podmínky vzdělávání v základní škole v předmětech český jazyk a matematika na prvním a druhém stupni, fyzika, chemie, přírodopis, zeměpis, práce s počítačem, dějepis a občanská výchova na druhém stupni.

Průběh a výsledky vzdělávání v základní škole v předmětech český jazyk a matematika na prvním a druhém stupni, fyzika, chemie, přírodopis, zeměpis, práce s počítačem, dějepis a občanská výchova na druhém stupni.

Personální a materiálně-technické podmínky předškolního vzdělávání a jeho průběh a výsledky.

PERSONÁLNÍ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Sledovanou výuku zajišťovalo celkem 21 pedagogických pracovníků. Z osmi pedagogů učících předmět matematika na prvním a druhém stupni splňovala podmínky odborné kvalifikace jedna vyučující, z osmi učitelů předmětu český jazyk splňovali podmínky stanovené pro odbornou kvalifikaci tři vyučující. Ze dvou vyučujících předmětu dějepis, přírodopis a občanská výchova nesplňoval odbornou kvalifikaci vždy jeden z vyučujících, v předmětech zeměpis a práce na počítači ani jeden. Ze tří učitelů předmětu fyzika splňoval podmínky odborné kvalifikace pouze jeden, výuku chemie zajišťoval jeden učitel, stanovené podmínky také nesplňoval.

Z výše zmíněných 21 pedagogických pracovníků dosáhlo pouze středního vzdělání s maturitní zkouškou jedenáct vyučujících, tři vystudovali vysokou školu mimo oblast pedagogických věd, pět vysokou školu zaměřenou na přípravu učitelů všeobecně vzdělávacích předmětů druhého stupně základních škol a dva vysokou školu zaměřenou na přípravu učitelů prvního stupně základní školy. Pro výuku českého jazyka na druhém stupni neměla jedna z vyučujících odbornou kvalifikaci, totéž platilo i pro učitelku druhého stupně

zabezpečující výuku stejného předmětu na prvním stupni. Ředitel školy stanovené podmínky platného právního předpisu určujícího získání odborné kvalifikace splňuje. Škola přijala opatření ke zvýšení odborné kvalifikace (čtyři vyučující zahájili studia).

Vysoký počet vyučujících bez odborné kvalifikace přiměl vedení školy přihlídnout k zájmu učitelů vyučovat daný předmět a využít jejich praxí nabytých zkušeností a znalostí.

Organizační struktura jasně a jednoznačně vymezuje činnost jednotlivých úseků. Osvědčilo se delegovat pravomoci mezi vedoucí pracovníky a určit jejich odpovědnost za jednotlivé úseky. Organizační řád je zpracován přehledně a jasně, navazují na něj pracovní náplně zaměstnanců a interní platové předpisy.

Pro přenos informací v delším časovém horizontu slouží pedagogické rady, provozní porady či informace obsažené v týdenních plánech. Neodkladně jsou zaměstnanci informováni při denním styku. Systém se osvědčil a přispívá k bezproblémovému fungování školy ve všech řízených úsecích.

Mimo pedagogickou radu a širší vedení školy pro oblast pedagogickou a provozní jsou poradním orgánem ředitele školy i metodické orgány. V době inspekce měla škola jmenovány čtyři předmětové komise a dvě metodická sdružení. Ve vztahu k hospitovaným předmětům posoudila Česká školní inspekce (ČŠI) činnost většiny jako formální, výjimkou se stala předmětová komise matematiky na druhém stupni, která pracuje systematicky, z jednání jsou pravidelně pořizovány zápisy, které mají významnou vypovídací hodnotu. Členové pravidelně zpracovávají rozборы čtvrtletních kontrolních prací, organizují matematické soutěže a olympiády a žáky na ně připravují. Komise spolupracuje s vyučujícími matematiky místního gymnázia.

Systém vedení pedagogických i provozních pracovníků je založen na každodenních osobních kontaktech. Vnitřní kontrolní systém má rámeček v písemně zpracovaných měsíčních plánech kontrolní a hospitační činnosti. Závěry z hospitační činnosti jsou s učiteli projednány, výstupy jsou písemně podchyceny. Vedoucí pracovníci se spolu s vyučujícími podílejí na opatřeních, jejichž efektivita je ověřena následnými hospitacemi. Kontrolní činnost včetně přijatých opatření je účinná.

Potřebu získat učitele s odbornou kvalifikací řeší škola spoluprací s místním úřadem práce, inzeruje ji v předstihu na webových stránkách školy. Začínající pedagogové jsou v péči zkušených uvádějících učitelů. Do oblasti plánování lidských zdrojů si vedení školy zařadilo podporu studia k získání odborné kvalifikace perspektivních učitelů, ale i další vzdělávání pedagogických pracovníků. Vzhledem k limitu finančních prostředků i vzdělávacích nabídek souvisejících s rušením pedagogických center upřednostňuje vedení vzdělávání v oblasti potřeb a zaměření školy, využívá nabídek osvědčených vzdělávacích subjektů.

Poznatky z hospitační činnosti jsou základním pilířem pro hodnocení pedagogů. Formy sebehodnocení zaměstnanců nejsou zatím ve škole vžitě.

Personální podmínky umožňují rozvoj osobnosti žáků i realizaci zvoleného vzdělávacího programu pouze částečně. Přetrvává nízká odborná kvalifikace vyučujících.

Úroveň personálních podmínek vzdělávání byla hodnocena jako dobrá.

MATERIÁLNĚ-TECHNICKÉ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Škola sídlí v rozsáhlém areálu na okraji města. Kromě pavilonového hlavního objektu s tělocvičnou a učebnami jsou na pozemku postaveny ještě dvě budovy – v jedné jsou umístěny učebny prvního stupně a školní družina, ve druhé školní jídelna a další učebny prvního stupně. Škola byla zadavatelem projektu vytápění teplou spodní vodou hrazeného ze

státních prostředků, takže vytápění všech budov v areálu je od listopadu 2004 řešeno ekologicky, s minimálními nepříznivými dopady na životní prostředí.

Nově zrekonstruované prostory školy působí podnětně a esteticky. Funkčnost dobře navrženého orientačního systému snižovaly některé v době inspekce již neaktuální údaje na informačních tabulích. Výrazným negativem je dispoziční řešení budovy 1. stupně v Luční ulici. Stísněné prostorové podmínky omezují žáky i učitele (menší učebny, chodba je zároveň žákovskou šatnou i „kabinetem“ učitelů, schází místo pro pomůcky).

Kmenové třídy jsou vybaveny většinou novým nábytkem (pouze některé lavice a židle však mají možnost nastavení výšky), vhodně umístěnými tabulemi, dobrým osvětlením a funkčními žaluziemi. Názorné pomůcky musí pedagogové do výuky přenášet z kabinetů. Motivační úroveň vyučovacích prostor je celkově dobrá. Zřízené odborné učebny chemie - fyzika, „informatika“, výtvarná výchova, dílna a cvičná kuchyně jsou účelně zařízené. Promyšlené prostorové řešení jedné z kmenových učeben umožňuje vytvořit zázemí pro práci školního divadelního souboru. Učebna se rychlým zásahem promění v divadelní hlediště a jeviště. Instalace osvětlení a ozvučení je trvalá.

Odborná učebna chemie a fyziky je stupňovitě uspořádaná, takže žáci z každého pracovního místa velmi dobře vidí na demonstrační stůl. Experimentální činnost však částečně omezuje obava o poměrně snadno poškoditelný povrch pracovních desek. Rozvody vody a nízkonapětového stejnosměrného elektrického proudu mezi žákovskými stoly jsou funkční. Učební pomůcky včetně chemikálií jsou umístěny v sousedním kabinetu a částečně za zástěnou přímo v učebně. Učitelé po ukončení celkové rekonstrukce školy veškeré materiální zázemí pro oba předměty pouze přestěhovali a zatím neuspořádali. Z tohoto důvodu neměli v době inspekce o stavu a využitelnosti pomůcek přesný přehled.

Odborná učebna „informatiky“ byla vybudována v rámci projektu PIII „Internet do škol“ státní informační politiky ve vzdělávání (SIPVZ). Vhodně zvolené stolky mají sníženou část pro klávesnici, používané židle vyhovují ergonomickým požadavkům. K dodaným deseti žákovským a jedné učitelské stanici (včetně serveru a tiskárny) pořídila škola ještě čtyři další počítače. Celkový počet žákovských stanic (14) je stále pro školu nedostatečný, v některých navštívených hodinách neumožňoval samostatnou práci každého žáka. Připojení do prostředí internetu a instalované softwarové vybavení odpovídají požadavkům vzdělávacího programu pro výuku základů informačních a komunikačních technologií (ICT). Nedostatkem je malá stabilita a dokladovaná vysoká poruchovost systému. V době inspekce navštěvovali učebnu pouze někteří žáci školy, a to při výuce předmětu práce s počítačem a jednou týdně při individuální práci v rámci kroužku informatiky. Prostorové řešení a scházející programové vybavení odborné učebny zatím neumožňují realizovat počítačem podporovanou výuku.

Úroveň vybavení školy didaktickou technikou je poměrně nízká: pro celkem 23 učeben základní školy bylo v době inspekce k dispozici devět televizorů, pět videopřehrávačů (v tom dva videorekordéry), deset radiomagnetofonů a pouze jeden zpětný projektor. Pozitivem jsou rozsáhlá videotéka (převážná část vznikla díky entuziasmu učitele, který přehrál filmová zpracování literárních předloh na kazety) a fonotéka CD k čítankám.

Škola nemá vlastní žákovskou knihovnu, téměř tisíc svazků knih je umístěno v kabinetech a ve třídách prvního stupně (beletrie pro společnou četbu). Učitelé žákům doporučují návštěvu městské knihovny. Schází dostatečný relaxační prostor pro žáky (mimo atrium), dokončení pavilonu dílen, další tělocvična, druhá počítačová učebna i informační centrum pro samostatnou práci žáků (knihovna – studovna – přístup na internet). Připravuje se výstavba víceúčelového sportovního areálu v bezprostředním sousedství hlavní budovy. Další rozvoj školy omezují zatím chybějící finanční prostředky.

Materiální zázemí pro výuku jednotlivých předmětů má velmi rozdílnou úroveň. Na prvním stupni jsou k dispozici běžné starší pomůcky, většinu novějších si učitelky zhotovily samy.

Pro řadu předmětů druhého stupně umožňuje současné vybavení plnění učebních osnov, avšak v posledních letech bylo inovováno minimálně. Některé pomůcky jsou již značně opotřebované či poškozené. Česká školní inspekce kladně hodnotí, že normativní příručky (Pravidla českého pravopisu, Slovník spisovné češtiny, Slovník cizích slov, atd.) jsou umístěny v učebnách a žáci je mají k dispozici kdykoli. Nadprůměrná je podpora výuky předmětu občanská výchova. Učitelé kromě běžných i vlastnoručně vyrobených pomůcek mají k dispozici také řadu studijních materiálů získaných při vzdělávacích akcích a účelně používají výstupy zpracované žáky v rámci projektového vyučování.

Pro většinu sledovaných předmětů mají žáci zapůjčeny vhodné učebnice. Pro občanskou výchovu je k dispozici alespoň jedna sada učebnic do ročníku pro školní práci žáků, v předmětu práce s počítačem se učebnice nepoužívají. Fond učebnic se prokazatelně obnovuje, ale inovaci ucelených řad učebnic se ještě nepodařilo dokončit v plánovaném rozsahu. V době inspekce tak pracovali žáci ve vyšších ročnících prvního stupně se staršími a často velmi poškozenými výtisky, na druhém stupni scházelo dostatečné množství nových zeměpisných i dějepisných atlasů.

Ředitel školy situaci v materiálně-technickém vybavení školy každoročně analyzuje a připravuje plán investičních akcí i provozních výdajů pro následující období. Učitelé mu předávají své požadavky na doplnění učebních pomůcek, učebnic a dalších výukových materiálů, z finančních důvodů však není možné vyhovět všem v plném rozsahu.

Současné materiálně-technické vybavení umožňuje bezproblémovou realizaci zvoleného vzdělávacího programu. K zajištění názornosti sledované výuky a systematickému rozvoji osobnosti žáků přispívá jen částečně.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání byly celkově hodnoceny jako dobré.

PRŮBĚH A VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávací programy

Výuka na prvním i druhém stupni je realizována podle vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/66-2 ve znění všech pozdějších úprav, doplňků a pokynů. Vzdělávací program je prováděn v souladu s údaji v rozhodnutí o zařazení do sítě škol. Disponibilních hodinových dotací v sedmém, osmém a devátém ročníku využila škola v souladu s platnými pokyny k rozšíření učebních plánů pro základní vzdělávání o jednu vyučovací hodinu.

Porovnáním konkretizovaného učebního plánu pro školní rok 2004/2005 s rozvrhem hodin a reálnou výukou inspekce zjistila, že škola vyučuje ve sledovaných předmětech v souladu se schválenými učebními dokumenty.

Individuální vzdělávací plány pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou zpracovány, vycházejí z výsledků šetření a závěrů z pedagogicko-psychologické poradny, efektivně podporují vzdělávání integrovaných žáků.

Povinná pedagogická dokumentace (třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy) je vedena přehledně a průkazně zachycuje průběh vzdělávání ve sledovaných předmětech.

Kontrolu plnění schválených učebních dokumentů provádí ředitel školy společně se svou zástupkyní během hospitační činnosti či kontrolou povinné pedagogické dokumentace. Povinností vyučujících je ohlásit časový skluz. Vedení školy vyhodnocuje odchylky od časově tematických plánů, jejichž zpracováním pověřil ředitel školy všechny vyučující. Přijatá opatření zatím vždy vedla k nápravě zjištěných nedostatků.

Sestavení rozvrhu hodin pro školní rok 2004/2005 není optimální. V několika případech se opakuje zařazení předmětů s dvouhodinovou týdenní dotací ve dvou po sobě následujících dnech. Z didaktického a psychohygienického hlediska je méně vhodná i výuka naukových předmětů (fyzika, přírodopis) v odpoledních hodinách. Školní řád je dokument obsahující ve vyvážené míře práva a povinnost žáků. Jeho nedílnou součástí je kapitola vztahující se k právům a povinnostem pracovníků školy. Ustanovení řádu jsou výstižná a srozumitelná. Žáci i jejich zákonní zástupci s ním byli prokazatelně seznámeni. Řády odborných učeben schválil ředitel školy. V učebnách jsou vyvěšeny na viditelném místě.

Žákům se specifickými poruchami učení poskytuje škola odbornou logopedickou a dyslektickou nápravu, spolupracuje s odborníky z pedagogicko-psychologické poradny a speciálních pedagogických center v Liberci a Praze. Učitelé nabízejí žákům účast při doučování. Nadaní žáci reprezentují školu v olympiádách a soutěžích.

Prevenčí sociálněpatologických jevů je pověřena zkušená vyučující druhého stupně s vysokou mírou empatie k potřebám žáků. Zpracovala kvalitní minimální preventivní program, společně s vedením školy i postup neodkladného řešení patologických jevů za účasti rodičů. Cíl sjednotit přístup školy a rodiny k problematice se v praxi osvědčil. K smysluplnému využívání mimoškolního času žáků přispívá pestrá nabídka volnočasových aktivit organizovaných v odpoledních hodinách i o víkendech. Systém prevence funguje provázaně s výchovným poradenstvím a pozitivně ovlivňuje výchovně-vzdělávací proces.

Informační systém vůči žákům a rodičům nezletilých žáků zachovává osvědčené tradiční postupy přenosu informací (panel ve vstupním vestibulu a na chodbách, školní rozhlas, třídní schůzky, notýsky, žakovské knížky, individuální návštěvy rodičů z jejich iniciativy či na výzvu školy, třídnické hodiny, školní časopis, atd.). Struktura informačního systému je promyšlená a funkční.

Matematika v 1. – 9. ročníku

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání v matematice vychází z hospitací ve všech ročnících na prvním stupni ve třídách „A“ a „C“ a druhém stupni u všech vyučujících. Stanovené výukové cíle a zásady vzdělávání ve sledovaných hodinách odpovídaly požadavkům vzdělávacího programu, aktuálnímu stavu jednotlivých tříd, byly voleny vhodně a přiměřeně, zohledňovaly individuální vzdělávací potřeby žáků. Probírané učivo navazovalo na předcházející témata, kontinuita mezi ročníky byla zajištěna.

Sledovaná výuka probíhala v kmenových, klasicky uspořádaných učebnách (mimo jedné třídy prvního stupně), což vyhovovalo cílům výuky a probíhajícími činnostem, z nichž některé však musely být přizpůsobeny omezeným prostorovým podmínkám ve třídách v Luční ulici. Podnětnost učeben z hlediska vybavení pomůckami, výzdoby výukovými a motivačními materiály byla vyšší na prvním stupni. Žáci průběžně pracovali s učebnicemi, pracovními sešity a namnoženými pracovními texty. V nižších ročnících učitelky využívaly k vytváření a upevňování matematických představ názorné pomůcky. Didaktická technika nebyla použita.

Zhlédnuté hodiny se kvalitativně odlišovaly z hlediska použitých metod a forem práce i efektivity vyučovacího procesu. Převážně byl uplatňován frontální způsob výuky s účinným střídáním činností. Dle možností vyučující dbali na vyvozování vztahů a souvislostí a na práci s chybou. Probírané učivo podávali srozumitelně a až na ojedinělé drobné nepřesnosti v matematickém vyjadřování věcně a odborně správně. Obecně méně pozornosti věnovali diferenciaci výuky. Ve všech sledovaných hodinách byl zřejmý individuální přístup k žákům. Členění hodin odpovídalo psychohygienickým zásadám. Tempo výuky učitelé přizpůsobovali

aktuálním podmínkám v jednotlivých třídách. Relaxační chvílky a uvolňovací cviky zařazovaly převážně učitelky v nižších ročnících.

Vstupní motivace byla uplatňována neúplně, zřetelněji na prvním stupni. V průběhu hodin byli žáci motivováni pochvalou, oceněním výsledků práce, zařazováním soutěží a her, využitím mezipředmětových vztahů, méně aktualizací učiva, řešením úloh z praxe i využíváním zkušeností a znalostí žáků. Netradičně a nápaditě byla pohádkou motivována hodina v první třídě, kde žáci plnili úkoly vyplývající z jejího vyprávění. Převládající část žáků projevovala o probíhající výuce zájem a ve většině případů se do ní aktivně zapojovala, na prvním stupni mnohdy i spontánně.

Zhlédnuté hodiny charakterizovaly velmi pěkné vzájemné vztahy a vstřícný způsob komunikace se žáky založený na vzájemné důvěře, pozitivních vztazích a akceptování stanovených pravidel. Žáci se chovali klidně a ukázněně.

Převládalo průběžné adekvátní hodnocení žáků vyučujícími, kteří respektovali jejich individuální dispozice, oceňovali snahu a pokrok. Individuální klasifikace byla zdůvodněná a objektivní, v několika hodinách vyučující využívali sebehodnocení žáků.

Průběh a výsledky vzdělávání v matematice byly na velmi dobré úrovni.

Přírodovědné předměty (fyzika, chemie, přírodopis) v 6. – 9. ročníku

Česká školní inspekce hospitovala v hodinách všech čtyř pedagogů, kteří výuku přírodovědných předmětů ve školním roce 2004/2005 zajišťují.

Při plánování výuky učitelé vycházeli z časově tematických plánů, které byly zpracovány na základě používaných učebnic a korespondovaly s platnými učebními osnovami. Doporučované laboratorní práce byly plánovány a již i částečně realizovány pouze v přírodopisu. Probíraná témata na sebe obsahově navazovala. Výukové cíle byly přizpůsobeny schopnostem a dovednostem průměrných žáků.

Chemie a fyzika se vyučovaly zpravidla v odborné učebně. Přírodopisná výuka probíhala v kmenových učebnách. Pouze v některých hodinách pedagogové vyučovali s dostatečnou názorností, poměrně často se pouze odvolávali na předchozí zkušenosti žáků z vyučování nebo běžného života. Nedostatečné využití pomůcek v některých hodinách fyziky velmi úzce souviselo se stavem kabinetu (viz materiálně-technické podmínky).

Příprava pedagogů na vyučování byla zaměřena především na obsahovou stránku výuky, méně na efektivní metody a formy práce. V úvodu sledovaných hodin učitelé ponejvíce sdělili pouze vyučované téma. Vyučovalo se frontálně s důrazem na kvalitní, v logických souvislostech provedený výklad učitele. V části hospitovaných hodin pedagogové využívali málo efektivní metodu neřízeného dialogu, při kterém komunikovali pouze s těmi žáky, kteří projevíli zájem. Minimálně se pracovalo s chybou jako přirozeným jevem v procesu učení. Ve většině hodin chyběla fixace základního učiva, závěrečné shrnutí nových poznatků a celkové zhodnocení průběhu vyučovací jednotky. Jedna z hospitovaných hodin fyziky měla charakter laboratorní práce, avšak žáci byli při realizaci praktických úkolů učitelem vedeni přesně krok po kroku, což omezovalo jejich samostatnost a rozvoj kooperativních dovedností. Chybějící odborná kvalifikace jednoho pedagoga se projevila zejména v organizaci výchovně-vzdělávacího procesu a v nedostatečném respektování didaktických zásad výuky (nedostatečné motivování a zaměstnání žáků, nedůslednost při vyžadování plnění zadaných úkolů a dohodnutých pravidel komunikace, málo zpětnovazebních informací pro učitele i žáky, nezdůvodněná klasifikace).

Verbální a neverbální projev pedagogů měl převážně dobrou úroveň. Vyučovalo se většinou v příjemné pracovní atmosféře. Problémy ve vztahu učitel – žák se objevily pouze v jedné hodině, ale neměly zásadní negativní dopad na její efektivitu. Žáci během hospitací dostali prostor pro souvislý mluvní projev výjimečně (v přírodopisu při prezentaci referátů). Většinou pouze doplňovali projev pedagoga jednotlivými slovy nebo jednoduchými větami.

Frekvence hodnocení písemných a ústních výkonů žáků byla ve všech sledovaných předmětech častá. Při ústním zkoušení však učitelé často preferovali znalost faktů před ověřováním pochopení příčin a důsledků jevů. Vzájemné hodnocení a sebehodnocení žáků ČŠI nezaznamenala.

Průběh a výsledky vzdělávání v přírodovědných předmětech měly dobrou úroveň.

Zeměpis v 6. – 9. ročníku

Hodnocení vychází z pěti hodin hospitací u obou vyučujících. Vyučující si výuku plánují (časově tematické plány) a naplnění osnov průběžně sledují.

Přestože oba učitelé dosud nezískali odbornou kvalifikaci pro výuku v základní škole, navštívené vyučovací jednotky byly velmi dobře připravené a zdařile realizované.

Stanovené výchovně-vzdělávací cíle odpovídaly věku a schopnostem žáků. Učivo navazovalo na předcházející. Hodiny měly promyšlenou strukturu se střídáním metod a forem práce. Učitelé dbali na dodržování psychohygienických zásad správného učení. Nedařilo se však dobře pracovat s časem: v závěru často scházela zpětná vazba pro žáky i učitele o splnění vytyčených cílů, několikrát přerušilo činnost zvonění.

Různorodá bezprostřední materiálně-technická podpora (např. nástěnné mapy, slepé mapy, vystříhané mapy států, názvy světadílů a zeměpisných objektů, nákresy na fóliích pro zpětný projektor) přispívala k názornosti a působila na žáky motivačně. Vynikajícím způsobem pracoval učitel v 6. ročníku s dobře zvoleným videozáznamem. Oba pedagogové vedou žáky k práci se zeměpisnými atlasy a k systematickým zápisům do sešitů, které pravidelně kontrolují. Negativem je skutečnost, že vhodné atlasy České republiky měla škola jen pro polovinu žáků ve třídě.

Převažovala efektivně aplikovaná frontální výuka. Ve dvou vyučovacích jednotkách ji učitelka zdařile doplnila dobře připravenou skupinovou činností žáků. Při práci na dílčích úkolech i dlouhodobém projektu (mapy České republiky) bylo patrné, že účelně spolupracovat v týmu se žáci teprve učí. Sledovaná výuka byla aktuální, navazovala na zkušenosti žáků z běžného života i z jiných předmětů. Ve většině hodin žáci aktivně spolupracovali, řada z nich projevovala o předmět opravdový zájem.

Vyučující vystupovali vstřícně, žáci respektovali stanovená pravidla. Hodiny učitelky se vyznačovaly přesně formulovanými pokyny. Větší prostor pro rozvoj řečových dovedností měli žáci při prezentaci připravených referátů i v dialogu podporovaném přátelskou atmosférou a otevřenými otázkami učitele. Zejména v 9. ročníku dokázali velmi dobře vyjádřit vlastní názor v diskuzi.

Dle záznamů v žakovských knížkách a sešitech oba vyučující často hodnotí a klasifikují. Klasifikace sledovaného ústního ověřování a prezentovaných referátů nebyla však vždy dostatečně zdůvodněná. Sebehodnocení a vzájemné hodnocení žáků nebylo zaznamenáno.

Průběh a výsledky vzdělávání v zeměpisu byly celkově hodnoceny jako velmi dobré.

Výuka základů ICT (předmět práce s počítačem) v 6. – 9. ročníku

Základy ICT jsou ve škole vyučovány v předmětu praktické činnosti - práce s počítačem (v rozsahu: 6. ročník 2 hodiny týdně, 7. – 9. ročník po jedné hodině týdně). Protože si žáci zaměření předmětu každoročně volí, někteří z nich výuku základů ICT vůbec nemají a někteří navštěvují práce s počítačem opakovaně. Tato skutečnost spolu s nedostatečným materiálně-technickým zázemím klade mimořádné nároky na plánování a realizaci výuky ze strany učitelů a negativně ovlivňuje její celkovou efektivnost.

ČŠI sledovala výuku ve čtyřech vyučovacích jednotkách (jedna byla dvouhodinová). Učivo si oba pedagogové rozvrhují formou časově tematických plánů, které však nemají vzájemně sjednocené. V jednom případě byl plán pro 6. a 7. ročník zcela shodný, přestože by se měl lišit (minimálně rozsahem). Neplnění velmi volně koncipované učební osnovy předmětu zjištěno nebylo.

Vzhledem k současnému vybavení odborné učebny „informatiky“ nemůže být v šesti z devíti vytvořených skupin dodržena zásada práce jednoho žáka na jednom počítači, což velmi ztěžuje vytvoření a upevnění dovedností. Účinnost výuky snižuje i diktování zápisů do sešitů, které jsou při absenci učebnic pro žáky důležitým zdrojem informací.

Výuka obou učitelů bez odborné kvalifikace byla věcně a odborně správná, u jednoho z nich se projevila absence pedagogického vzdělání především v menší pestrosti použitých metod a forem práce a nízké četnosti klasifikace.

ČŠI měla možnost porovnat vždy dvě rozdílné vyučovací jednotky v 6. a 8. ročníku. Hodina věnovaná hardwaru počítačů (tiskárny) se vyznačovala dobře promyšleným názorným výkladem (včetně použití didaktické techniky) s vazbou na zkušenosti žáků a účelným střídáním jejich činností. Žáci byli aktivní, ochotně odpovídali a sami dotazy formulovali. V paralelní skupině převažovala práce učitele, žáci většinou pasivně přijímali hotové poznatky. Možnost samostatného řešení dobře připravené úlohy (dle namnoženého zadání) měli žáci v 8. ročníku. Učitel obcházel pracoviště a poskytoval zpětnou vazbu. Ve druhé skupině byla většina hodiny věnovaná individuálnímu zkoušení, při kterém byli ostatní žáci velmi málo zaměstnáváni. Pro účinný nácvik dovedností (vyhledávání na internetu) v závěru vyučovací jednotky již nezbyl dostatek času.

Ve zdařilejších vyučovacích jednotkách byli žáci motivováni vhodným zadáním úlohy, aktualizací učiva a připomenutím znalostí z běžného života, jinde účinná motivace scházela.

Stanovená pravidla chování byla žáky akceptována a dodržována. Učitelé podporovali rozvoj komunikativních dovedností žáků a vytvářeli prostor pro jejich souvislý projev. V hodinách scházelo četnější průběžné oceňování výkonů aktivních žáků. Vzájemné hodnocení a sebehodnocení žáků použito nebylo.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu práce s počítačem byly celkově hodnoceny jako dobré.

Český jazyk v 1. – 9. ročníku

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu český jazyk hodnotila ČŠI na základě zhlédnuté výuky v pěti třídách na prvním stupni, na druhém stupni v šesti hodinách u všech tří vyučujících, kteří výuku předmětu zajišťují.

Učivo osnov rozplánovali vyučující dle pokynů vedení školy do tematických plánů s orientačním časovým rozvržením se zřetelem na obecné cíle základního vzdělávání i vyučovaného předmětu. Konkrétní výukové cíle, které si vyučující stanovili s ohledem

k aktuálnímu složení třídy i individuálním vzdělávacím potřebám žáků, se dařilo během vyučování plnit. Probírané učivo mělo obsahovou návaznost na dříve probíranou látku, k jeho objasnění a správnému pochopení bylo využito mezipředmětových vztahů i dříve nabytých poznatků a dovedností žáků. Vyučující vyšších ročníků systematicky kladl důraz na využití probíraného učiva v praxi. Základní vzdělávací zásady a principy vyučující obecně dodržovali.

K vyvození správných představ a podpoře názornosti využili učitelé převážně na prvním stupni množství drobných obrázkových pomůcek, kartiček, přehledů, kopírovaných textů a materiálů. Grafické znázornění a barevné rozlišení probíraných jevů na předem připravené tabuli podpořilo konkretizaci náročnějšího učiva a přispělo k jeho rychlejšímu pochopení. Didaktickou techniku a slovník cizích slov použila vyučující pouze v jedné hodině literatury. Informace samostatně získávané z internetu při domácí práci zpracovávali žáci IX. tříd ve svých referátech, kterými se prezentovali před třídou. Motivaci i občanské postoje ovlivnil výběr čtené ukázky z regionálně zaměřeného literárního díla.

Převažující frontální výuku střídal i jiné formy práce (skupinová práce, dramatizace literárního díla, činnostní vyučování). Zvládnutí organizace výuky omezilo vznik časových prostojů, efektivitu výuky dosáhli vyučující začleněním aktivních činností (např. opakováním učiva pomocí křížovek, referáty, formulací otázek samotnými žáky, výměnou role učitel-žák, dramatizací, pantomimou, vyhledáváním informací v normativních příručkách). Věcná a odborná správnost výuky byla samozřejmostí.

Tempo výuky shledala ČŠI jako přiměřené, vyučující včas reagovali na duševní únavu žáků během výuky a u dětí mladšího školního věku zařadili rozmanité formy fyzické kompenzace, relaxace žáků staršího školního věku spočívala v aplikaci vědomostních soutěží či her. Individuální přístup k žákům se specifickými potřebami učení byl zřetelnější na prvním stupni.

Motivace byla podpořena střídáním činností i včas poskytnutou zpětnou vazbou, posilovalo ji povzbuzení a pochvala za správně provedený úkol. Podíl na kladné motivaci měla efektivní práce s chybou.

Interakce a komunikace se až na jednu drobnou výjimku řídily danými pravidly. Žákům byl pravidelně poskytován prostor k diskuzi, kterého dokázali využít. Výuka řízená přirozenou autoritou, prostředí vzájemné důvěry a respektu k osobnosti žáka příznivě ovlivnily osobnostní a sociální rozvoj žáků. Vyučující svou mluvou, osobním příkladem a přípravou námětů k diskuzi i její podporou rozvíjeli žákovy komunikativní dovednosti.

Hodnocení a klasifikace měly motivační účinky. Individuální klasifikaci vyučující žákům vždy zdůvodnili. V hodinách českého jazyka na druhém stupni se objevilo i sebehodnocení a kultivované vzájemné hodnocení samotnými žáky. Ne všemi vyučujícími byla průběžná klasifikace pravidelně zaznamenávána do žákovské knížky.

Průběh a výsledky vzdělávání v českém jazyce byly na velmi dobré úrovni.

Společenskovědní předměty (občanská výchova, dějepis) v 6. – 9. ročníku

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání ve společenskovědních předmětech vychází z hospitací u všech pěti pedagogů, kteří dějepis a občanskou výchovu ve škole v době inspekce vyučovali.

Výuka společenskovědních předmětů korespondovala s obecnými cíli a zásadami základního vzdělávání i se specifickými cíli jednotlivých předmětů. Stanovené vzdělávací cíle vycházely z velmi dobré znalosti vědomostních a dovednostních možností třídních kolektivů

i jednotlivců, respektovaly individualitu každého žáka. Dějepisné učivo na sebe chronologicky navazovalo, avšak v 9. ročníku bude možné splnit učební osnovy pouze v případě okamžité úpravy tematického plánu.

Výuka probíhala v kmenových učebnách bez speciální úpravy a vybavení pro společenskovědní předměty. Učitelé občanské výchovy si do hodin přinášeli názorné pomůcky, namnožené texty, obrázky a grafy i odborné a populárně-naučné publikace. V dějepisu materiální podpora výuky téměř chyběla.

Pedagogové byli na vyučování vždy pečlivě připraveni po obsahové stránce, většinou měli dobře promyšlenou i strukturu vyučovacích hodin, avšak v dějepisu často jednotvárnost používaných metod omezovala spontánní aktivitu žáků. V hospitovaných hodinách občanské výchovy měla výuka převážně činnostní charakter, žáci byli jejími aktivními účastníky, v některých fázích i tvůrci. Využívali mezipředmětové vztahy, zkušenosti z běžného života, zpracovávali informace z různých zdrojů (učebnice, odborná literatura, denní tisk, internet) a následně je vyhodnocovali, učili se pracovat ve skupinách a prezentovat vlastní názory. Pouze výjimečně se objevily nedostatky v organizaci a struktuře vyučovací hodiny u pedagoga bez odborné kvalifikace. Ve frontálně vedené dějepisné výuce převládal důraz na přesný a v logických souvislostech realizovaný faktografický přehled probíraného učiva. Postavení pedagoga jako zdroje informací bylo výrazně dominantní. Učebnice sloužily pouze k ilustraci předávaných faktů. Přesto žáci při úvodním opakování prokazovali velmi dobré znalosti, byli pozorní, vstřícní, s pedagogy spolupracovali. Neměli však dostatečný prostor pro aktivní učení, vyslovování předpokladů a hledání souvislostí. Kladení uzavřených otázek příliš často vedlo ke zkratkovitým žakovským odpovědím. V závěru většiny hodin společenskovědních předmětů nezbyl čas na závěrečné shrnutí učiva a zhodnocení vyučovacího procesu. Učitelům i žákům chyběla zpětná vazba o efektivitě výuky.

V hospitovaných hodinách žáci respektovali dohodnutá pravidla komunikace, neobjevily se nevhodné projevy v jejich chování. Učitelé byli respektovanými přirozenými autoritami. Zvláště jedna vyučující výbornou motivací, citlivým přístupem a osobním příkladem dokázala vytvořit podmínky pro všestrannou a otevřenou komunikaci. Její vysoká schopnost empatie přispívala k vytvoření atmosféry důvěry a spolupráce. Většina učitelů měla velmi pěkný verbální projev, pouze jeden vyučující občanské výchovy se často vyjadřoval hovorovou formou českého jazyka.

Učitelé vhodně využívali pozitivní hodnocení jako motivaci. Žáky chválili, oceňovali pokrok ve vědomostech a dovednostech, příležitostně žakovské výkony i klasifikovali. V jedné hodině občanské výchovy vyučující žáky vedla i ke vzájemnému hodnocení.

Průběh a výsledky vzdělávání ve společenskovědních předmětech měly velmi dobrou úroveň.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

V předchozích letech zajišťovala škola vyhodnocování výsledků vzdělávání externí instituce svými komerčními testy. Letos se zúčastní projektu „Hodnocení výsledků vzdělávání žáků devátých tříd 2005“ organizovaného Centrem pro zjišťování výsledků vzdělávání (CERMAT).

Škola si stanovila ukazatele kvality spočívající ve vyhodnocování účasti a úspěšnosti žáků v soutěžích a olympiádách a při přijímacích zkouškách na střední školy. Výsledky byly popsány ve „Výroční zprávě o činnosti školy za školní rok 2003/2004“. Propracovaný je přehled neprospívajících žáků, který spadá do kompetence výchovné poradkyně. Po analýze

příčin školní neúspěšnosti jsou přijata opatření s vazbou na změny vyučovacích metod a obsah vzdělávání. Další dílčí opatření jsou projednávána s žáky a jejich zákonnými zástupci.

Celkové hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

Průběh a výsledky vzdělávání byly celkově hodnoceny jako velmi dobré.

SOUČÁSTI ŠKOLY - MATEŘSKÁ ŠKOLA

PERSONÁLNÍ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávací činnost mateřské školy zajišťuje osm kvalifikovaných učitelek. Vedoucí učitelka jmenovaná ředitelkou základní školy k 1. lednu 2001 má stanoveny kompetence k vedení a kontrolní činnosti v mateřské škole. Absolvovala kurz základní logopedické péče pro pedagogy, který ji opravňuje pracovat s dětmi s vadami výslovnosti pod odborným vedením speciálního logopeda.

Organizační struktura a zásady provozu mateřské školy jsou funkční. Vzhledem ke každodennímu setkávání a spolupráci všech zaměstnanců převažuje osobní přenos informací. Potřebné písemné materiály jsou předávány do jednotlivých tříd. Závažnější informace včetně řešení odborných problémů a přenášení poznatků ze vzdělávacích akcí jsou předmětem jednání pedagogických porad. Odborné vedení pedagogických pracovníků se uskutečňuje především formou konzultací a diskuzí k problematice výchovně-vzdělávací práce. Zjištění z kontrolní a hospitační činnosti vedoucí učitelky jsou využívány v přípravě i realizaci dalších vzdělávacích záměrů. Návrhy k přiznávání nadtarifních složek pracovníků mateřské školy zpracovává vedoucí učitelka podle daných kritérií, ředitel pak rozhoduje podle finančních možností školy. Vzdělávacích akcí se učitelky účastní na základě svých zájmů a nabídky pedagogického centra, která v posledních letech jejich potřebám příliš nevyhovuje. Využívají i seminářů nabízených jinými subjekty např. místní ZUŠ. K samostudiu jsou ve škole k dispozici odborné publikace i časopisy.

Úroveň personálních podmínek v mateřské škole byla hodnocena jako velmi dobrá.

MATERIÁLNĚ – TECHNICKÉ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Budovu mateřské školy tvoří dva jednopatrové pavilony spojené přízemním hospodářským objektem. V něm se nachází plně vybavená kuchyně se zázemím, prádelna a sušárna (pračka, mandl), kanceláře, jídelna personálu i hygienické zázemí provozních pracovníků. Každá třída má vlastní velké prostory včetně přípravné kuchyně a hygienického zázemí dětí i učitelek. Většina nábytku pro děti je starší a opotřebovaná, ale část úložných skříněk a různé koutky pro děti jsou nové. Výměna nábytku probíhá postupně. Uspořádání a úprava všech interiérů vytváří příjemné prostředí, podnětné pro aktivity dětí. Vybavení audiovizuální technikou, didaktickými pomůckami, hudebními nástroji, hračkami a dalšími pomůckami je na velmi dobré úrovni, je průběžně obměňováno a doplňováno. Vedoucí učitelka má k dispozici počítač.

Školní zahrada je udržovaná, přirozeně zastíněná. Její vybavení kovovými průlezkami však nepodněcuje aktivitu, tvořivost a fantazii dětí.

Stravování dětí a zaměstnanců zajišťuje školní jídelna základní školy. Jídlo je dováženo na ručním vozíku do školní výdejny, v níž jsou připravovány svačiny, v době školních prázdnin celodenní stravování.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání v mateřské škole byly hodnoceny jako velmi dobré.

PRŮBĚH A VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ

Výchovně-vzdělávací program mateřské školy

Plán výchovné práce na školní rok 2004/2005 „Sluníčkový rok“ vychází z Rámcového vzdělávacího programu. Graficky znázorněná témata na jednotlivé měsíce jsou společná pro všechny třídy. Třídní programy tvoří měsíční plány s podtématy i dílčími cíli a obsahem. Konkrétní záměry zpracovávají učitelky do týdenních plánů - příprav. Systém hodnocení a sebehodnocení není zatím vytvořen. Vedoucí učitelka zpracovává podklady pro výroční zprávu školy.

Povinná dokumentace mateřské školy je vedena. Průkazně zachycuje průběh vzdělávání a naplňování plánovaných cílů. Kontrolní činnost v mateřské škole provádí vedoucí učitelka průběžně a případné nedostatky řeší ihned. V předložených záznamech z hospitační činnosti byly stanoveny cíle, popsán průběh a formulovány závěry. Pro výchovně-vzdělávací činnost jsou však podstatnější vzájemné rozhovory a konzultace učitelek k odborným problémům, závěry z nich se promítají do další výchovně-vzdělávací práce.

Uspořádání dne respektuje psychohygienická hlediska. Spontánní a řízené činnosti byly v rovnováze. Učitelky většinou pohotově reagovaly na věkové zvláštnosti i aktuální stav dětí. Pitný režim byl zajištěn.

Informační systém vůči rodičům je funkční. Kromě každodenního setkávání se učitelek s rodiči je využíváno nástěnek, společných akcí a schůzek.

Průběh a výsledky vzdělávání v mateřské škole

Ve sledované výchovně-vzdělávací činnosti se pozitivně projevila kvalifikovanost učitelek ve volbě efektivních metod a forem práce i pohotových reakcích na nečekaně vzniklé situace. Také jejich schopnosti a zájmy v oblasti výtvarné a hudební obohatily práci s dětmi.

Spontánní činnosti

Připravenost učitelek na spontánní činnosti dětí se projevila v úpravě prostředí, cílené nabídce aktivit i ve vstřícnosti a pohotové reakci na aktuální průběh her a individuální stav dětí. Pozitivní přijímání jejich projevů i vnímání jejich potřeb spojené s nenápadným a nevtíravým vystupováním výrazně podporovaly osobnostní i sociální rozvoj dětí. Všechny děti si našly smysluplné aktivity, ve kterých mohly uplatnit své zájmy, potřeby, zkušenosti, znalosti a dovednosti. V námětových hrách zaujímaly různé role, posilovaly vytrvalost, tvořivost a fantazii. Nejstarší děti dávaly přednost připraveným činnostem, které rozvíjely jejich pracovní dovednosti. Učily se rozlišovat tvary, vyhledávat stejné grafické znaky atp. Ve všech činnostech mohly děti experimentovat, pracovat s chybou, objevovat některé fyzikální zákony (rovnováha, nakloněná rovina, setrvačnost atp.). Učitelky nacházely příležitosti k pochvale, tím zvyšovaly sebedůvěru dětí. Pozitivní vztahy ve skupině podporovaly vlastní tolerantnosti i zdůrazňováním pěkného chování dětí vůči druhým. Ve sledovaných třídách

byla klidná a přátelská pracovní atmosféra. Děti vyhledávaly kontakty s dospělými, otevřeně a s důvěrou s nimi jednaly. Ukončení spontánních aktivit učitelkou většina dětí přijala, u některých nebyla potřeba hry ještě uspokojena, pokračovaly v ní a jejich volba byla respektována.

Spontánní činnosti byly hodnoceny jako vynikající.

Řízené činnosti

Cíle a obsah řízených činností byly učitelkami dobře promyšlené, vycházely z krátkodobých plánů. Všechny aktivity probíhaly frontálně. Použité metody, jejich různorodost, střídání i atraktivita děti přitahovaly i aktivizovaly. Nejčastější efektivní metodou byly hry přinášející dětem příjemné prožitky. Učitelky citlivě reagovaly na projevy únavy a snižování soustředěnosti u dětí, aktivity obměňovaly a střídaly. Přesto však ojediněle obsah a délka řízených činností nebyly přiměřené věku, individuálním schopnostem a zájmu všech přítomných dětí. Aktivní účast v některých z nich byla omezována nevhodnou organizací i velkým počtem účastníků (17, 22). Část dětí pak pasivně přihlížela, případně hledala jiné aktivity. Ve všech sledovaných činnostech byly děti velice hovorné, uplatňovaly své zážitky, poznatky i zkušenosti. Ne vždy vedly otázky učitelek k přemýšlení a bohatšímu slovnímu projevu dětí. Učitelky se shodovaly ve vstřícnosti k jejich projevům, jedna z nich s velkou empatií a vynikající schopností reagovat využívala nahodile vzniklé situace. Zejména propojení činností s přímými zkušenostmi dětí zvyšovaly jejich zájem a naplňování daných cílů. Učitelky vyhledávaly možnosti k pochvale i ocenění. Předjímáním úspěšnosti posilovaly sebevědomí a samostatnost dětí. Možnost volit si z více nabídek nebyla dětem poskytnuta.

Řízené činnosti byly celkově hodnoceny jako velmi dobré.

Průběhové výsledky výchovně-vzdělávací činnosti

Pohybový rozvoj dětí je na dobré úrovni. Pro rozvíjení jemné motoriky vytvářely učitelky mnoho příležitostí.

Sebeobslužné dovednosti jsou přiměřené věku dětí, jsou průběžně rozvíjeny a upevňovány.

V průběhu inspekce byl pozorován důraz na vytváření dobrých vztahů. Komunikace mezi všemi zúčastněnými byla častá a přátelská. K užívání zdvořilostních formulací byly děti vedeny vzorem učitelek.

Úroveň jazykových a řečových dovedností škola systematicky rozvíjí. Vady řeči byly pozorovány jen v malé míře. Škola zajišťuje logopedickou péči.

Děti se chovaly s přiměřenou sebejistotou a sebevědomím. Samostatně se rozhodovaly při hrách i pracovních činnostech. Bez ostychu navazovaly kontakt. Učitelky zvyšování sebevědomí dětí cíleně podporovaly.

Dobrá schopnost spolupráce byla u dětí pozorována v konstruktivních, manipulačních a pohybových hrách i při přípravě a úklidu pomůcek a hraček.

Úroveň poznatků o okolním světě byla na dobré úrovni.

V konstruktivních, pohybových i jazykových činnostech prokázaly děti vysokou úroveň představivosti a fantazie.

Výchovně-vzdělávací činnost školy byla celkově hodnocena jako velmi dobrá.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Před dvanácti lety byl ve škole založen zkušeným vyučujícím českého jazyka dětský divadelní soubor „Šlapolet“, který se vnitřně člení na hlavní a začínající soubor. Od doby svého vzniku nastudoval více než 28 her a pásem, v souboru se vystřídal přes 300 žáků (herců, zpěváků, tanečníků a techniků). Svými představeními se soubor prezentuje nejenom před žáky a dětmi vlastní školy, ale pravidelně i před žáky ostatních základních, zvláštních a mateřských škol v Mimoně, Zákupcích, Jablonném v Podještědí a České Lípě, hrál i pro důchodce v domě s pečovatelskou službou. Představení vysílal mimoňský informační televizní kanál. Soubor získal 1. místo v přehlídce dětských divadelních souborů „Talent roku“.

Obohacením života dětí mateřské školy je každoroční plavecký výcvik, pravidelné výlety do vzdálenějšího okolí, aktivity na dopravním hřišti a vzájemné návštěvy s žáky prvních tříd. Žáci devátých tříd připravují pro děti divadlo. Děti vystupují při vítání občánků a v pečovatelském domě. Zájem veřejnosti přitahují pravidelné ukázky výtvarných prací vystavené na oplocení mateřské školy. O činnosti mateřské školy informují také místní tisk a kabelová televize.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí MŠMT, kterým se mění zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení s účinností od 1. září 2004 ze dne 11. června 2004
2. Zřizovací listina vydaná městem Mimoň na základě usnesení Zastupitelstva č. Z 01/34 ze dne 19. února 2004
3. Dodatek č. 1 Zřizovací listiny ze dne 19. února 2004 na základě usnesení Zastupitelstva č. Z 04/108 ze dne 20. května 2004
4. Jmenování do funkce ředitele školy s účinností od 1. července 1999, vydal ŠÚ Česká Lípa, čj. a datum neuvedeny
5. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření školy ve školním roce 2003/2004 ze dne 15. září 2004
6. Personální dokumentace - doklady o nejvyšším dosaženém vzdělání pedagogických pracovníků
7. Výpis z počítačové evidence o úvazcích učitelů ve školním roce 2004/2005
8. „Školní řád“ Základní a Mateřské školy, Pod Ralskem 572, 471 24 Mimoň projednaný a schválený pedagogickou radou dne 20. dubna 2004
9. Provozní řád učebny chemie z 2. února 2004
10. Provozní řád učebny fyziky z 2. února 2004
11. Třídní knihy všech vyučovaných tříd ve školním roce 2004/2005
12. Třídní výkazy vedené ve školním roce 2004/2005
13. Katalogové listy žáků vedené ve školním roce 2004/2005 ve třídách „A“
14. Rozvrh vyučovacích hodin platný pro školní rok 2004/2005
15. „Učební plán platný pro školní rok 2004/2005“
16. Časově tematické plány hospitovaných předmětů ve školním roce 2004/2005
17. Záznamy z jednání pedagogické rady ve školním roce 2004/2005

18. „Minimální preventivní program Základní a Mateřské školy Pod Ralskem, Mimoň“ pro školní rok 2004/2005
19. „Roční plán činnosti ZŠ Pod Ralskem“ pro školní rok 2004/2005
20. „Přehled akcí“ týdenní plány 1. – 21. týden ve školním roce 2004/2005
21. „Výchovné poradenství – plán práce pro školní rok 2004/2005“
22. Individuální vzdělávací programy pro integrované žáky, školní rok 2004/2005
23. Zápisy z jednání předmětové komise matematiky ve školním roce 2004/2005
24. Podklady k instalaci a provozu počítačů v rámci projektu „Internet do škol“ SIPVZ
25. Výpisy z počítačové evidence o stavu didaktické techniky a učebních pomůcek
26. Dokument „Projekt vytápění budovy“ – realizace listopad 2004
27. Projekt „Stavební úpravy Základní školy sídliště Pod Ralskem č. p. 572/1, Mimoň“ z února 2002
28. Namátkově vybrané sešity, notýsky a žákovské knížky žáků ve sledovaných předmětech ve školním roce 2004/2005
29. „Přehled představení DDS Šlapolet od roku 1993“
30. Přehled docházky dětí za měsíce prosinec 2004 a leden 2005
31. Přehledy výchovné práce všech tříd na školní rok 2004/2005
32. Přihlášky dětí k docházce do mateřské školy a rozhodnutí o jejich přijetí ve školním roce 2004/2005
33. Evidenční listy dětí docházejících do mateřské školy ve školním roce 2004/2005
34. Doklady o vzdělání všech učitelek mateřské školy ve školním roce 2004/2005
35. Vnitřní řád pro pedagogické pracovníky mateřské školy platný od 1. září 2003
36. Vnitřní řád mateřské školy platný od 12. ledna 2005
37. Provozní řád mateřské školy platný od 5. ledna 2004
38. Vnitřní organizační struktura mateřské školy platná od 1. září 2002
39. Jmenování vedoucí učitelky mateřské školy s platností od 1. ledna 2001
40. Záznamy z pedagogických porad v mateřské škole ze dne 13. října 2004 a 11. ledna 2005
41. Hospitační záznamy z hospitací v mateřské škole ve školním roce 2004/2005
42. Rozhodnutí ředitele školy o odkladu školní docházky ve školním roce 2004/2005 (9x)
43. Rámcový program pro předškolní vzdělávání čj. 14 132/01-22
44. Plán výchovné práce mateřské školy na školní rok 2004/2005
45. Třídní plány mateřské školy a zpracované krátkodobé plány – témata na měsíce říjen, listopad a prosinec 2004, leden 2005

ZÁVĚR

Personální podmínky vzdělávání v základní škole byly hodnoceny vzhledem ke zjištěné nízké odborné kvalifikaci vyučujících jako průměrné. Ředitelství školy soustavně podporuje zvyšování odborné kvalifikace vysokoškolským studiem. Čtyři učitelé již studium zahájili. Přijatý vnitřní systém řízení a kontrolní opatření napomáhají bezproblémovému chodu organizace.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání shledala inspekce jako dobré. Prostorové podmínky rekonstruovaných částí byly vynikající, dispoziční uspořádání pavilonu prvního stupně v Luční ulici provozu školy vyhovuje pouze zčásti. Materiálně-technické vybavení školy umožňuje bezproblémovou realizaci zvoleného vzdělávacího programu, avšak jeho současná úroveň a využití ve sledované výuce přispěly k zajištění názornosti sledované výuky a systematickému rozvoji osobnosti žáků jen částečně.

Průběh a výsledky vzdělávání posoudila inspekce ve sledovaných hodinách jako velmi dobré. Byl uplatňován převážně frontální způsob výuky doplněný účelným střídáním činností a občasnou skupinovou prací, při níž se žáci učili spolupraci v týmu a odpovědnosti za výsledky své práce. Strukturu většiny hodin vyučující pečlivě promysleli, stanovené vzdělávací cíle odpovídaly věku a schopnostem žáků. Prostor pro rozvoj jejich řečových dovedností byl vyučujícími zpravidla poskytnut. Výuka probíhala v přátelském klimatu, formy sebehodnocení a vzájemného hodnocení žáků byly ve výuce zaznamenány výjimečně. Škola realizuje vzdělávací cíle v souladu s učebními dokumenty. Osnovy ve sledovaných předmětech jsou plněny. Povinná dokumentace průkazně zachycuje průběh vzdělávání. Učující zajišťují kvalitní péči neprospívajícím a talentovaným žákům i žákům se specifickými poruchami učení, integrování žáci jsou vzdělávání podle individuálních plánů.

Výchovně-vzdělávací činnost mateřské školy zajišťuje osm kvalifikovaných učitelek. V pedagogické práci uplatňují své znalosti a dovednosti v oblasti výtvarné a hudební výchovy. Vedoucí učitelka využívá svou odbornost při logopedické péči o děti s vadami řeči. Prostorové podmínky jsou velmi dobré. Vybavení školy hračkami, pomůckami a různorodými materiály podporuje plnění vzdělávacího programu školy. Nepodnětné je vybavení zahrady.

Učitelky měly všechny sledované činnosti pečlivě připravené. Pozitivem bylo především užívání variabilních metod a forem práce. Vstřícný a přátelský postoj učitelek přispíval k pozitivní a tvořivé atmosféře výchovně-vzdělávacího procesu.

Hodnotící stupnice:

vynikající	velmi dobrý	dobrá (průměrná)	vyhovující	nevyhovující
------------	-------------	------------------	------------	--------------

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Inspekční tým	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Helena Čeřovská	v. r.
Členka týmu	Mgr. Věra Jirkalová	v. r.
Člen týmu	Mgr. Jan Vrabec	v. r.
Členka týmu	Ing. Varja Paučková	v. r.
Členka týmu	Ing. Eva Žižková	v. r.

V Liberci dne 14. března 2005

Razítko

Dle § 174 odst. 13 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školského zákona), může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, Liberecký inspektorát – pracoviště, Masarykova 801/28, 460 01 Liberec 1. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem ČŠI k jejich obsahu zasílá ČŠI zřizovateli a školské radě, inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná.

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 29. března 2005

Razítko

Ředitel školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení	Podpis
Mgr. Jaroslav Jirůtka	v. r.

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Město Mimoň, Mírová 120, 471 24 Mimoň	18. dubna 2005	h4-1107/05-5181

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.